

Jean Vanier: KRIŽEV POT

Bog se razodeva v šibkosti

Prva postaja PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

Jezus vznemirja. Vznemirja vzpostavljeni red. Vznemirja oblastnike. Vznemirja farizeje in pismouke.

Vznemirja nas, ker hoče, da ljubimo, ker izbira malega človeka. Prepogosto bi se ga radi znebili.

Molimo: Jezus, ki si prišel, da nas vznemirjaš v vseh naših gotovostih da nam razodeneš novo zapoved, novo ljubezen, daj nam moč, da te bomo sprejeli in ti sledili do konca.

»Kazen za naš mir je padla nanj« (Iz 53,5).

Druga postaja JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME

Izčrpanemu in ponižanemu Jezusu na rame naložijo težki križ.

Jezus preizkušnjo sprejme.

Ostane v občestvu z Očetom.

»Vendar nisem sam, kajti Oče je z menoj.« (Jn 16,32).

Vsak izmed nas je poklican k temu, da sprejme preizkušnje in žalovanje in jih živi.

Toda ne nosimo jih sami.

Jezus je z nami.

Molimo:

Jezus, nakloni nam moč Svetega Duha, da bi znali kakor ti sprejeti preizkušnjo, ki nas očiščuje, da bi tako k nam prišlo tvoje kraljestvo ljubezni.

»Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti, ne zunanosti, da bi si ga želeli« (Iz 53,2b).

Tretja postaja JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Jezus izčrpan pade po tleh. Pade pod težo križa in človekove okrutnosti. Ni več pokončni učitelj, ki z avtoriteto uči in dela čudeže.

Zdaj je mož bolečin, ki šibak leži na tleh. Kdo mu bo pomagal vstati?

Danes veliko ljudi tone v depresiji, strti so od žalosti in osamljenosti, k tlom jih tiščijo občutki krivde.

Prijatelji jih zapustijo, ker ne vedo, kaj storiti. Kdo jim bo pomagal vstati?

Molimo:

Jezus, pomagaj nam, da bomo trpečim bratom in sestram pomagali vstati.

»Bil je zaničevan in zapuščen od ljudi, mož bolečin in znanec boleznih« (Iz 53,3a).

Četrta postaja JEZUS SREČA SVOJO ŽALOSTNO MATER

Jezusova mati si ne zakriva obraza. Ona ve, da je Jezus ljubljeni sin Očeta, njegov ljubljeni sin, njegov edinorojeni sin. Jezusove oči se srečajo z Marijinimi, ki so polne ljubezni, miline, sprejemanja in nežnosti, z očmi, ki ga potolažijo in mu pomagajo iti do konca.

Molimo:

Jezus, naj se vsak izmed nas sreča z Marijinim pogledom, polnim tolažbe in moči, ki jo potrebujemo, da bomo lahko nadaljevali pot.

»...kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz, je bil zaničevan in nismo ga cenili« (Iz 53,3b).

Peta postaja SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Kmeta Simona, ki se vrača s polja, vojaki prisilijo, da Jezusu pomaga nesti križ. (Mr 15,21).

Bojijo se, da bo omagal in ne bo prišel do Golgote. Simon gleda Jezusa, njegovo trpljenje ter bolečina in mir v njegovem pogledu ga ganeta. Pomaga mu nesti križ, ne da bi vedel, da je prav on, Jezus, tisti, ki nosi naše trpljenje.

Molimo:

Jezus, daj nam, da bi bili pripravljeni hoditi s tistimi, ki jih je trpljenje strlo, in jim pomagali nositi križ.

»V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine, mi pa smo ga imeli za zadetega, udarjenega od Boga in ponižanega« (Iz 53,4).

Šesta postaja VERONIKA PODA JEZUSU POTNI PRT

Iz množice stopi žena in nežno obriše Jezusov obraz. Jezus jo pogleda, ganjen nad njeno drzno ljubeznijo. Veronika ljubi Jezusa. Upa si stopiti iz brezbrizne in plašne množice, da bi mu obrisala obraz. Jezus jo pogleda naklonjeno in hvaležno. Njegov lepi in izmaličeni obraz se ji za vedno vtisne v srce.

Molimo:

Jezus, daj nam moči ljubezni, da bomo lahko prešli lastne meje, meje udobja in brezbriznosti in brisali tvoj obraz v obraz ubogih.

»On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd« (Iz 53,5a).

Sedma postaja JEZUS DRUGIČ PADE POD KRIŽEM

Jezus izbere sestopanje. Spusti se v človeško temo in slabost, da bi bil z nami v naši revščini in slabostih.

Molimo:

Jezus, vabiš nas, naj ti sledimo, ko sestopaš, in naj bomo s svojimi malimi in slabotnimi brati in sestrami.

»... po njegovih ranah smo bili ozdravljeni« (Iz 53,5b).

Osma postaja JEZUS TOLAŽI JERUZALEMSKE ŽENE

Jezus v ženah, ki jočejo zaradi njega, vidi strah in osamljenost tistih, ki so zavrženi in izključeni iz družbe. Danes mnogi izgubljeno tavajo po naših mestih, brez cilja in brez smisla.

Molimo:

Jezus, naj v tvoji Cerkvi in v družbi zrastejo dobri pastirji, voditelji in priče, ki bodo vzbudili upanje in pokazali pot k edinosti in miru.

»Mi vsi smo tavalili kakor ovce, obrnili smo se vsak na svojo pot« (Iz 53,6a).

Deveta postaja JEZUS TRETJIČ PADE POD KRIŽEM

Jezus naše napake jemlje nase. Strt je od nasilja in udarcev. On, ki je blagost sama, ljubi vse ljudi. Prišel je, da bi nas popeljal v občestvo src. Srce se mu trga, ker nam strah, sovraštvo in zavračanje odpuščanja preprečujejo, da bi sprejeli ljubezen.

Molimo:

Jezus, odvzemi nam strahove, omehčaj naša trda srca, odpri nas za svojo ljubezen in svojo navzočnost.

»Gospod pa je naložil nanj krivdo nas vseh« (Iz 53,6b).

Deseta postaja JEZUSA SLEČEJO

Jezusa slečejo. Zmanjka mu moči, ne more se več svobodno gibati. Izgubil je prijatelje, apostoli so zbežali. Izgubil je čast in dostojanstvo. Slečejo ga. Gol je ter prepuščen pogledom in zasmehovanju ljudi. Skrajno ubog je, ponižani Bog., ki ga zasmehujejo močni tega sveta.

Molimo:

Jezus, pokaži nam, kako naj s spoštovanjem oblečem brate in sestre, ki so izgubili dostojanstvo.

»Bil je mučen, a se je uklonil in ni odprl svojih ust« (Iz 53,7a)

Enajsta postaja JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

Na začetku javnega življenja je Jezus stal na lastnih nogah; bil je dobri pastir, ki je poučeval, kazal pot in vodil svoje ovce na zelene pašnike. Nato se je spustil na kolena, da bi učencem umil noge in jih dvignil. Zdaj Jezusa, kralja ljubezni, zvežejo, ga položijo na križ; niti ust več ne odpre. Svoje življenje kot jagnje podarja Bogu, ki odjemlje grehe sveta. Sovraštvo in nasilje, ki se zgrinjata nadenj, spremeni v odpuščanje in mir.

Molimo:

Jezus, podari svojo luč vsem tistim, ki so zaradi bolezni in trpljenja priklenjeni na posteljo, da bodo spoznali, da lahko njihovo življenje postane kot izvir, iz katerega namakajo suho zemljo našega sveta.

»...kakor jagnje, ki ga peljejo v zakol, in kakor ovca, ki umolkne pred tistimi, ki jo strižejo in ne odpre svojih ust« (Iz 53,7b).

Dvanajsta postaja JEZUS UMRJE NA KRIŽU

Jezus tri ure visi na križu. Le s težavo diha. Izgubil je vse, a ostaja v občestvu s svojo materjo. Marija je ob njem, stoji pod križem. Njena bližina mu govori: »Zaupam ti. Skupaj s teboj se podarjam Očetu.« Njeno srce prebode meč. Marija je žena sočutja.

Molimo:

Jezus, nauči nas biti z Marijo pod križem, na katerega je pribitih veliko mož in žena današnjega časa.

»Kdo bo veroval, kar smo slišali« (Iz 53,1).

Trinajsta postaja JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN GA IZROČIJO MATERI

Jožef iz Arimateje, Nikodem in Janez Jezusovo telo snamejo s križa. Njegovo strto telo položijo Mariji v naročje. Kdo veruje, da mu lahko ta mrtvi človek podari življenje? Kdo veruje, da nam lahko tisti, ki jih križa ta svet, podarijo življenje? Marija vztraja pod križem. Tiha, strta in zlomljena neomajno veruje.

Molimo:

Jezus, naj verujemo v nemogoče; da nam lahko Bog s smrtjo podari življenje.

»Kajti bil je odrezan iz dežele živih, zadet zaradi prestopka mojega ljudstva« (Iz 53,8b)

Štirinajsta postaja
JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Pred grob zavalijo kamen. Vsega je konec. Peter in apostoli so zbegani in zmedeni. Marija Magdalena joče. Marija, Jezusova mati ohranja v svojem srcu besede in obljube svojega sina. V grobi tišini vstopi v veliko soboto, ki je dan čakanja, dan zaupanja.

Molimo:

Ko se zdi, da je vsega konec, nam ostaja upanje v Jezusove obljube. Jezus, nauči nas čakati in upati.

»Dali so mu grob pri krivičnih, gomilo pri bogatem, čeprav ni storil nobenega nasilja in ni bilo zvijače v njegovih ustih« (Iz 53,9).